9 III. 1815

Serviciul-Mondial

Buletin internaţional de informaţii asupra problemei jidoveşti

APARE DE DOUA ORI PE LUNA IN 17 LIMBI
germană / engleză / franceză / rusă / ungară / spaniolă / română / olandeză
daneză / norvegiană / suedeză / sârbă / croată / bulgară / letonă / lituană / greacă

P 128741

Nr. IV/9 — Editura în Frankfurt/Main — 1 Mai 1943

K/0075

Cuprinsul:

1. Idealurile „umanitare" ale iudaismului mondial. — 2. Marele Muftiu al Ierusalimului în Frankfurt pe Main. — 3. „New York Times" confirmă trădarea Angliei faţă de Europa. — 4. Agresiunile iudeo-bolşevismului asupra României. — 5. Propaganda sovietică în Suedia. — 6. Ministrul de interne al Slovaciei, Sano Mach, despre primejdia iudeo-bolşevică. — 7. Inaugurarea Institutului ungar pentru cercetarea problemei jidoveşti. — 8. Ştiri de pretutindeni. — 9. Recenzii.

1. Idealurile „umanitare" ale iudaismului mondial

Reichsleiterul Rosenberg a vorbit la 17 Aprilie 1943, cu ocazia unei mari manifestaţii a Mişcării naţional-socialiste care a avut loc în oraşul Hagen din Westfalia, despre conflictul mondial de astăzi şi cauzele ascunse care l-au determinat. Cu acest prilej Reichsleiterul Rosenberg a înfierat agitaţia de război pe care o face pretutindeni iudaismul mondial. Iudaismul poartă vina principală a isbucnirii primului război mondial şi tot lui i se datoreşte actualul război împotriva Germaniei naţional-socialiste, precum şi toată atitudinea duşmănoasă faţă de idealurile Europei noui.

In această legătură de idei Reichsleiterul Rosenberg a amintit de o lucrare care a fost elaborată de către Jidani şi a apărut în anul 1918 în Anglia sub titlul de „Jidanii printre conducătorii Antantei". Această lucrare cuprinde 16 biografii de ale unor Jidani marcanţi care au jucat un mare rol în statele Antantei. Cuvântul introductiv al acestei lucrări preciza că Jidanii speră **„că eforturile comune ale Jidanilor care reprezintă interesele Antantei, vor duce la constituirea unei unităţi mai mari care ar fi să se înfăptuiască după războiu".** Această „unitate superioară" nu urmăreşte distrugerea şi nimicirea bunurilor omenirii, fapt care nu poate fi deocamdată oprit, ci ea vrea să creeze **„o lume mai bună şi mai fericită, care să fie condusă potrivit idealurilor iudaice de drept şi dreptate".** „Idealurile" iudaice n'au fost altele decât cele ale politicei iudaice de exploatare a mizeriei popoarelor, iar bărbaţii care reprezentau aceste „idealuri" nu erau alţii decât: Alfred Mond, regele nichelului, judele Brandeis care a fost unul dintre consilierii cei mai de seamă ai preşedintelui Wilson şi care era consultat ori de câte ori se punea în discuţie situaţia internaţională. Dar mai presus de aceştia a fost Bernard Baruch, al cărui biurou n'a fost numai o agenţie comercială, ci şi **„un organ de control al aprovizionării mondiale cu cele mai importante materiale".** Aceeaşi lucrare ne mai informează că „domnul Baruch a fost învestit cu supravegherea întregii industrii a Statelor Unite".

Astfel dominaţia finanţelor şi a industriei Statelor Unite de către Jidani a fost în anul 1918 un fapt împlinit şi e cât se poate de semnificativ pentru situaţia de azi, că acelaşi Baruch exercită acum şi asupra actualului preşedinte al Americei o influenţă hotărîtoare şi tot el e acela care stă şi acum în fruntea celor ce aţâţă şi întreţin războiul împotriva Europei. **Din spre Apus se ridică aşadară asupra Europei iudaismul capitalist al Angliei şi Americei, autorul principal al atacurilor aeriene asupra celor mai de preţ monumente de cultură europeană. — Pe de altă parte se ridică asupra Europei şi iudaismul revoluţionar care aţâţă cele mai josnice instincte şi care a pus la cale în deplină colaborare cu iudaismul capitalist, agresiunea asupra Germaniei.**

BIBLIOTECA

Toată Europa a fost de curând profund impresionată de groaznica baie de sânge din pădurea Katyn de lângă Smolensc. Dar trebuie să ne dăm bine seama că această baie de sânge e doar rezultatul unei uri şi a unei imense porniri criminale a poporului iudeu, care deşi constitue o caracteristică specifică a acestui popor, nu s'a putut totuşi desfăşura în voie înainte vreme din cauza stavilelor ce li s'au pus în cale de către puterile europene.

Jidanii capitalişti, care conduc astăzi destinele Americei şi ale Angliei îşi trag originea din ghetourile însetate de sânge ale Răsăritului. După o scurtă şi superficială europenizare, aceşti Jidani şi-au revărsat instinctele lor de ură nepotolită asupra Germaniei dinspre Apus, iar Jidanii bolşevici dinspre Răsărit.

Şi e vrednic de remarcat faptul că asasinatul din Katyn a fost prezis cu o preciziune care dă de gândit, de scriitori jidani. Astfel Samuel Roth a publicat o carte cu titlul de „Jetzt und immerdar" („Acum şi pururea"), în care reproduce o convorbire avută cu şeful iudeu Israel Zangwill. In partea finală a acestei convorbiri aflăm ideea că migraţiunea Jidanilor spre Apus va fi probabil urmată de o migraţiune în spre Răsărit, care se va produce prin Palestina în spre Persia, India şi China, pentru ca apoi să se'ntoarcă iarăşi în spre celalt capăt al pământului. Aceşti Jidani vor răscoli tot Orientul şi'n cursul acestei tulburări se va ridica un om care va întrece în grozăvie tot ce a văzut pământul până acum. El va deveni conducătorul unei **expediţii de răzbunare** care se va întinde dela Calcutta până la Constantinopol.

El va otrăvi popoarele europene. In Rusia vor fi cruţaţi numai sugacii şi analfabeţii. „Acest răzbunător", zice autorul textual, „va preface Polonia şi Ucraina într'o pustietate îngrozitoare. Şi drept răsplată pentru toate câte a avut de suferit un popor fără apărare în mijlocul lor, toate femeile acestor ţări vor fi pângărite şi apoi omorîte. Porţul din Danzig va scuipa numai sânge. Acest răzbunător va transforma toată Belgia şi Germania într'un abator atât de mare, încât Olanda va trebui să construiască în jurul ei diguri şi mai mari decât cele de până acum. Iar Franţa va avea soarta unui lan de grâu mistuit de flăcări."

Trebuie să recunoaştem că aceste cuvinte sunt o expresie fidelă şi sinceră a sufletului iudeu. Iar ceea ce asasinii jidani şi sclavii acestora au izbutit să făptuiască în Răsărit, nu e decât un început de realizare a acestei groaznice profeţii pe tot cuprinsul Europei.

Reichsleiterul Rosenberg a accentuat cu tot dinadinsul că ţinând seama de aceste mărturisiri a căror autenticitate nu poate fi pusă la îndoială, toate popoarele conştiente ale lumii acesteia au datoria elementară de a-şi elimina pe aceşti paraziţi şi criminali din cultura şi viaţa lor. Şi trebuie să vedem un semn de gravă decadenţă în faptul că popoare care deşi-şi trag originea din pământul european, s'au aliat totuşi cu cei mai primejdioşi escroci şi distrugători de cultură adevărată, pentru a forma cu ei o asociaţie de criminali şi gangsteri şi a porni astfel la distrugerea satelor şi oraşelor continentului nostru.

Acestui val de criminalitate, Reichsleiterul Rosenberg îi opune lupta pentru dreptatea socială a Mişcării naţional-socialiste. Această dreptate socială va deveni o realitate prin lupta pornită împotriva tuturor detractorilor acestui vechiu şi atât de preţios continent european. (Serviciul Mondial)

---

2. Marele Muftiu al Ierusalimului în Frankfurt pe Main

La invitaţia Gauleiterului şi Reichsstatthalterului Sprenger, Marele Muftiu al Ierusalimului a fost câteva zile oaspele oraşului nostru. Marele Muftiu a vizitat cu acest prilej atât „Serviciul Mondial", Institutul internaţional pentru elucidarea problemei jidoveşti, cât şi Institutul pentru cercetarea ştiinţifică a acestei probleme. (Serviciul Mondial)

---

3. „New York Times" confirmă trădarea Angliei faţă de Europa

Numeroase sunt mărturiile engleze şi americane din timpul din urmă, care ne arată cât se poate de clar că guvernul englez e hotărît să le lase Sovietelor, în cazul unei biruinţi a acestora, mână liberă în ce priveşte înfăptuirea planurilor lor destructive în Europa. Aceste mărturii au mai sporit acum cu o ştire importantă ce ne vine din Statele Unite. E vorba de reportajul corespondentului din Washington al ziarului „New York Times" privitor la vizita ministrului de externe englez Anthony Eden la Washington. Acest reportaj cuprinde şi următoarea afirmaţie:

„Lumea americană începe să-şi dea seama, că în ce priveşte problemele europene Marea Britanie s'a dat definitiv de partea Uniunii Sovietelor, şi că ea intenţionează să-şi îndrumeze de acum înainte politica sa europeană potrivit relaţiilor sale cu Sovietele."

Aşadară şi Americanii au ajuns la convingerea că Anglia e hotărîtă să-i deschidă bolşevismului calea spre Europa.

Dar şi'n dominioanele britanice sporesc mereu declaraţiile politicienilor marcanţi, din care se vede clar că autorităţile britanice sunt hotărîte să facă totul ce le stă în putinţă pentru a uşura realizarea ţelurilor revoluţionare ale Uniunii Sovietelor.

Astfel, potrivit unei ştiri publicate de către revista „African World" din 6 Martie 1943, Madeley, ministrul muncii al Uniunii africane de Sud, a declarat la o adunare publică din Capstadt, că e de sperat ca **„forma de stat sovietică" să exercite după terminarea războiului o puternică şi durabilă influenţă asupra lumii întregi. „Pe mine nu mă îngrozeşte", a declarat el textual, „răspândirea ideilor sovietice în lume. In ce mă priveşte, aşi vedea cu ochi buni, ba doresc chiar ca toată lumea şi cu deosebire Africa de Sud şi Marea Britanie, să primească impulsuri şi să culeagă toată ştiinţa şi învăţătura din experienţa Uniunii Sovietice."**

Declaraţii asemănătoare au făcut şi numeroşi politicieni şi membri ai guvernului britanic. Ele ne arată cu deplină claritate, că Anglia nu numai că e dispusă să lase în sama bolşevismului toată Europa, dar că ea e gata să se jertfească pe sine însăşi cu tot imperiul ei. Iudaismul mondial lucrează acum cu toată puterea la bolşevizarea Imperiului Britanic, întocmai cum se străduieşte să bolşevizeze întregul continent american. Iudaismul internaţional ia de pe acum toate măsurile, ca în cazul unei biruinţi a Aliaţilor să ajungă prin bolşevismul mondial la dominaţia mondială. Acesta este ţelul său statornic, pentru atingerea căruia nu cruţă nici un mijloc. Nici Anglia, nici Statele Unite şi nici statele Americei de Sud, robite capitalului iudeo-american, nu-i opun nici o rezistenţă serioasă acestei năzuinţi iudaice. Dimpotrivă! Politicieni şi membri marcanţi ai guvernului englez promovează în toate chipurile străduinţele bolşevice şi poartă de grijă ca bolşevismul să poată pătrunde fără oprelişte şi'n diferitele regiuni ale Imperiului.

Glorificarea bolşevismului şi a Uniunii Sovietelor nu mai cunoaşte nici o margine în Anglia şi ea cuprinde tot mai mult toate cercurile populaţiei engleze, de jos şi până'n sus la clasa lorzilor şi a înaltei nobilimi britanice.

Primejdia bolşevizării mondiale e mare. Puterile pactului tripartit constitue unica garanţie că această primejdie care ameninţă viaţa însăşi a tuturor popoarelor, va fi înlăturată. Dar e bine să se ştie că cine mai e în aceste timpuri aliatul Angliei, acela e de fapt aliatul bolşevismului, şi cine e aliatul bolşevismului, acela e de fapt aliatul iudaismului, iar cine e aliatul iudaismului, acela îşi sapă singur mormântul. Acest fapt elementar să nu-l scape niciodată din vedere popoarele care vor să-şi continue existenţa. Şi nu numai popoarele Europei, dar şi toate celelalte ar trebui să-şi dea seama că o biruinţă anglo-saxonă e identică cu o biruinţă bolşevică, că o biruinţă bolşevică e identică cu una a iudaismului mondial şi că numai o biruinţă a Puterilor Axei poate mântui popoarele europene de haosul bolşevic şi e în măsură să oprească nimicirea întregii noastre culturi occidentale. (Serviciul Mondial)

4. Agresiunile iudeo-bolşevismului asupra României

„Serviciul Mondial" a enumerat, în numărul său din 1 Martie 1943, o întreagă serie de încercări făcute de bolşevici, dela revoluţia lor din 1917 şi până acum, de a determina cu mijloace teroriste o schimbare radicală a ordinei politice în statele europene. In articolul nostru de atunci am enumerat nu mai puţin de 23 de încercări de revoluţie, organizate de bolşevismul iudaic, şi de agresiuni executate în acest răstimp de armata roşie asupra ţărilor europene.

Aducem azi o importantă completare a acestei liste prin enumerarea numeroaselor agresiuni pe care le-a săvârşit bolşevismul iudaic în acelaşi interval de timp împotriva unităţii şi libertăţii României care prin situaţia ei geografică a fost mereu expusă tuturor agitaţiilor bolşevice.

Se ştie că în anul 1916 o armată rusească a trecut frontiera României pentru a-i veni în ajutor. Un an mai târziu însă, această armată a căzut şi ea pradă agitaţiilor bolşevice, aderând la revoluţia comunistă ce isbucnise atunci în Rusia. Astfel armata română s'a văzut nevoită să ia asupra sa sarcina extrem de grea a combaterii pe pământul românesc a soldaţilor ruşi bolşevizaţi. Şi se cuvine să accentuăm aici cu tot dinadinsul că armata română a izbutit să îndeplinească această dificilă misiune cu o tenacitate şi o hotărîre demne de toată admiraţia. Numeroasele forţe bolşevice au fost repede înfrânte, desarmate şi aruncate mai întâiu peste Prut, care forma pe atunci frontiera de Răsărit a României, iar apoi mai departe până peste Nistru. In felul acesta a fost smuls din ghiarele hoardelor bolşevice şi vechiul pământ moldovenesc al Basarabiei.

E bine deci să reţinem faptul că deşi soldatul român luptase mai bine de un an umăr la umăr cu cel rus, în deplină camaraderie de arme, el n'a fost totuşi atins de microbul bolşevic, ci s'a arătat a fi dimpotrivă destul de tare pentru a începe lupta şi împotriva aliatului său bolşevizat şi a-l izgoni depe pământul românesc. Faptul acesta unic constitue cea mai bună dovadă a sănătăţii sufleteşti şi a tăriei lăuntrice a poporului român pe care nici una dintre cele mai grave crize politice, economice şi militare a istoriei sale nu l-a putut doborî şi arunca în braţele bolşevismului iudaic. Poporul român s'a arătat astfel a fi imun faţă de otrava atât de străină de structura sa sufletească a iudeo-bolşevismului. Prin această faptă a sa, soldatul român a izbutit să oprească bolşevismul la porţile Europei.

Dar bolşevismul iudaic n'a înţeles să renunţe la luptă, ci a căutat mereu să invadeze România pentru a răzbate de acolo mai departe în întregul spaţiu sud-est european. Prin repetate agitaţii şi numeroase atentate, bolşevismul iudaic a căutat să surpe ordinea lăuntrică a Statului român şi să-l facă astfel accesibil revoluţiei bolşevice.

Astfel Jidanul Vexler care luase în 1917 conducerea mişcării revoluţionare în România, a căutat să tulbure, în colaborare cu dezertorul bulgar Rakowsky, ordinea stabilită de trupele române în Basarabia. La iniţiativa lor s'a constituit la Odesa un aşa numit „batalion revoluţionar român", alcătuit în majoritate din Jidani, care a luptat împotriva armatei române.

După eşuarea încercării lor de a îngloba Basarabia în teritoriul Uniunii Sovietice, a luat fiinţă în anul 1919 „partidul comunist român" sub conducerea Jidanului Heinrich Sternberg, având colaborarea asiduă a Jidanului Alexandru Dobrogeanu-Gherea, alias Katz, fiul lui Zissu Solomonowicz-Katz, alias Constantin Dobrogeanu-Gherea, care a încercat la vremea sa să introducă marxismul în România, fireşte cu prea puţin succes.

Deşi partidul comunist n'avea în România o existenţă legală, cercurile iudeo-bolşevice au încercat totuşi să provoace cu ajutorul Uniunii Sovietelor, neîncetat şi zurbală, pentru a submina autoritatea Statului român şi a-l pregăti pentru revoluţia bolşevică.

Iată acum şi seria celor mai de seamă atentate şi încercări de revoluţie pe care le-a organizat şi săvârşit bolşevismul iudaic împotrivă Statului român şi a unor personalităţi marcante ale acestuia:

1. **1919: invazia iudeo-bolşevică din Basarabia de Nord şi asasinarea generalului român Poetaş de către comisari jidani;**
2. **primăvara 1920: încercarea de răzvrătire a soldaţilor regimentelor 117—118 din Cernăuţi, organizată şi pusă la cale de către Jidanul Labin şi alţi coreligionari de ai săi;**
3. **Octomvrie 1920: greva generală a tuturor organizaţiilor muncitoreşti, deslănţuită şi condusă de Jidanii care se găseau atunci în fruntea sindicatelor profesionale;**
4. **Decemvrie 1920: atentatul dela Senat, organizat şi săvârşit de Jidanii Max Goldstein, Leon Lichbau şi Saul Orenstein, căruia i-au căzut jertfă ministrul D. Greceanu şi Episcopul Radu;**
5. **vara 1924: atentatul împotriva conducătorului studenţimii naţionaliste Tudose Popescu din Cernăuţi, executat de către Jidani;**
6. **Octomvrie 1929: atentatul împotriva dlui Alex. Vaida-Voevod, săvârşit de către Jidanul Avram Goldenberg;**
7. **atacul bolşevic dela Tatar-Bunar, executat cu scopul de a deslănţui revoluţia bolşevică în Basarabia. Bande bolşevice bine înarmate şi organizate pe teritoriul Uniunii Sovietice au pătruns în plină pace, sub conducerea unor comisari jidani, în localitatea Tatar-Bunar din Basarabia de Sud, au atacat prin surprindere postul de jandarmi din localitate, încercând să deslănţuie de acolo o revoluţie care să se'ntindă asupra Basarabiei întregi;**
8. **1932: răzvrătirea muncitorimii bucureştene, aţâţată de agitatori jidani;**
9. **Noemvrie 1938: asasinarea lui Corneliu Zelea-Codreanu şi a unui număr de 13 tineri. Vina principală a acestui asasinat o poartă Jidanca Lupescu şi organizaţia francmasonică a României;**
10. **Iunie 1940: prigonirea şi masacrarea populaţiei româneşti rămasă în teritoriul ce fusese ocupat vremelnic de către trupele sovietice, săvârşite de comisari iudeo-bolşevici;**
11. **vara 1940: rebeliunea iudeo-bolşevică din Galaţi. 2000 de Jidani din România, care voiau să treacă în Uniunea Sovietelor, s'au dedat la manifestaţii zgomotoase împotriva Statului român pentru a le oferi astfel trupelor sovietice un pretext de a ocupa şi alte teritorii româneşti;**
12. **Iunie 1941: încercarea de rebeliune din Iaşi. Jidanii din capitala Moldovei au organizat un atac asupra trupelor româno-germane cu scopul de a deslănţui o revoluţie bolşevică în România.**

Prin asemenea atentate şi încercări de răzvrătire, iudaismul urmărea zdruncinarea şi prăbuşirea Statului român, aducerea în stare de sclavie a populaţiei româneşti şi înglobarea ei în Uniunea Sovietelor. Dacă toate aceste atentate iudeo-bolşevice nu şi-au ajuns ţinta, atunci aceasta se datoreşte în primul rând soldatului şi ţăranului român, care s'au arătat a fi imuni faţă de orice molipsire bolşevică. Şi'ntr'al doilea rând acest rezultat se datoreşte tineretului român care din 1922 şi până astăzi a purtat cu jertfe zguduitoare una dintre cele mai dramatice lupte împotriva bolşevismului iudaic în toate înfăţişările sale, i-a deschis ochii poporului român asupra primejdiei care-l ameninţa şi i-a pregătit şi întărit astfel sufletul pentru lupta aceasta gigantică de care depinde soarta lumii întregi.

După cum a declarat de curând Mareşalul Antonescu, România'e pe cale de a scăpa şi de duşmanul său intern, de Jidani. **„Acest duşman intern"**, a declarat textual Mareşalul, **„e cu mult mai primejdios decât cel extern ... pentrucă el otrăveşte sufletul poporului nostru".**

România a fost şi înainte vreme o sentinelă credincioasă la porţile de Răsărit ale Europei, pe care le-a păzit şi apărat, oprind astfel năvala barbarilor. Sub înalta conducere a Mareşalului, ea îşi adună acum toate puterile, pentru ca în deplină camaraderie de arme cu soldaţii Reichului şi ai aliaţilor săi să dea lupta hotărîtoare împotriva bolşevismului iudaic şi să-şi împlinească astfel destinul glorios.

(Serviciul Mondial)

5. Propaganda sovietică în Suedia

Intreaga Europă se găseşte în luptă pe viaţă şi moarte împotriva bolşevismului iudaic. Chiar popoare care se aflau cu puţin mai înainte în războiu cu Germania, s'au rânduit în comunitatea de luptă europeană pentru a se împotrivi înaintării bolşevismului în Europa şi a-şi mântui astfel propria lor ţară.

Popoarele acestea şi-au dat repede seama ce înseamnă bolşevism şi au recunoscut pericolul în toată mărimea lui. In spatele bolşevismului, dincolo de culise, se află dorinţa de dominaţie mondială a Jidanilor. De aceea agitaţia bolşevică găseşte puţin succes în aceste ţări şi nu este tolerată. Toate ţările europene care se găsesc sub scutul Puterilor Axei sânt imune faţă de otrava bolşevică. Cercul european împotriva bolşevismului iudaic nu este totuşi deplin închis; există două ţări care se ţin la o parte şi privesc indiferente la lupta pentru existenţă a Europei care le apără şi pe ele împotriva pericolului din Răsărit. Aceste ţări sânt Elveţia şi Suedia. In aceste două ţări bolşevismul desvoltă o puternică propagandă şi încearcă prin toate mijloacele să câştige teren. El a observat imediat că aici există posibilitatea ca agitaţia bolşevică să prindă şi să aibă succes. De aceea ostenelile bolşevismului sânt din ce în ce mai puternice şi încearcă să sporească terenul câştigat, pentru ca pornind de aici, să ameninţe nu numai Elveţia şi Suedia, ci şi celelalte ţări învecinate, iar la urmă întreaga Europă.

Despre succesele propagandei bolşevice în Elveţia a informat în mai multe rânduri „Serviciul Mondial". El a atras atenţia că o mare parte a presei elveţiene se căzneşte să convingă populaţia Elveţiei de atitudinea inofensivă a bolşevismului. In Elveţia sânt mulţi care nu se dau înapoi să facă propagandă activă de preaslăvire a Uniunii Sovietice, iar pe de altă parte fac tot ce le stă în putinţă pentru a critica Germania antiiudaică şi conducerea ei.

Acum se înmulţesc şi în Suedia semnele unei active propagande bolşevice care se manifestă în activitatea de spionaj a agenţilor bolşevici şi prin pătrunderea în presa suedeză a ideilor iudeo-bolşevice. Poporul suedez se înflăcărează pentru tot ce vine din Uniunea Sovietică, iar muncitorii arată interes pentru bolşevism.

„Serviciul Mondial" din 1 Octomvrie 1942 a arătat cât de impănată de centrale de spionaj sovietic este Suedia (agenţii principali sunt aproape în toate cazurile jidani).

Ziarul „Pariser Zeitung" din 1 Martie 1943 reproduce un interesant articol din „Aftonbladet" din Stockholm, din care se vede cât de adânc a pătruns influenţa bolşevică în cele mai de seamă ramuri de activitate economică a Suediei. Iată ce putem citi în acest articol:

„Sindicatele muncitoreşti din regiunile miniere care constitue cea mai importantă şi de către multe puteri străine invidiată bogăţie a Suediei, stau cu totul sub influenţa dominaţiei roşii. Acesta este un fapt care merită toată atenţia. Social-democraţii au scăpat aici conducerea din mâna lor. Astfel comuniştii au ajuns să stăpânească de acum cel mai însemnat sindicat suedez ..."

Ziarul citează apoi pe „Norrbotten Kurir" care atrage atenţia asupra faptului că statul suedez ca proprietar al minelor de minereu, trebue să ţină seama de cea mai însemnată avuţie a Suediei. Dar statul a abdicat dela datoria sa şi a lăsat aici toate interesele sale pe mâna unui partid care urmăreşte scopuri străine. In continuare ziarul atrage atenţia asupra mişcărilor comuniste dela uzinele telefonice şi radiofonice Ericson, dela sindicatele de transport din Stockholm şi dela fabricele de înarmare din Hofors. **Pretutindeni în aceste locuri comuniştii dispunând de majorităţi, au izbutit să introducă până şi agenţi sovietici în rândurile lor.** Numeroase sindicate au luat parte la protestul împotriva aşa numitei prohibiţii a ziarelor comuniste.

Iată deci cu cât succes acţionează propaganda bolşevică printre muncitorii suedezi care au început să nu mai vadă primejdia care-i ameninţă.

Articolul ziarului „Aftonbladet" se încheie cu următorul avertisment:

„Mai curând sau mai târziu va trebui să punem o stavilă amestecului intereselor străine în treburile noastre — pentru a ne apăra neutralitatea; mai curând sau mai târziu, numai să nu fie prea târziu."

Dar şi alte exemple ne arată ritmul rapid în care se face astăzi bolşevizarea Suediei.

Astfel cu prilejul aniversării a 25 de ani dela revoluţia bolşevică, cunoscuta bancă Wallenberg al cărei copropritar este Jidanul Marcus Wallenberg, a trimis lui Stalin o telegramă de felicitare, exprimându-şi speranţa că în curând va putea să reia legăturile comerciale cu Uniunea Sovietelor. Jidanul Wallenberg dovedeşte prin această atitudine a sa că există legături strânse între înalta finanţă jidovească şi bolşevismul iudaic. Din nefericire s'au exprimat în acelaşi sens şi numeroşi industriaşi suedezi, trimiţând şi ei telegrame de acestea lui Stalin. Asemenea manifestări ne arată cât se poate de lămurit cât de mult a progresat bolşevizarea Suediei.

Că nu e vorba de un caz izolat, se vede din „Norrbotten Kurir" din Noemvrie 1942:

„Propaganda bolşevică şi anglo-americană se revarsă din belşug asupra Suediei ... Birourile de informaţii fericesc cu ştirile lor unilaterale sărmanul popor al Suediei. Presa, autorii de broşuri, radiul, literatura şi revistele activează în acest sector al propagandei care este sprijinit mai puternic şi mai vizibil ca oricând de mijloace financiare străine."

Inaltul grad de bolşevizare a Suediei se vede apoi din apelul publicat de ziarul „Ny Dag" din Februarie 1943 către partidul comunist:

„Salutăm armata bolşevică. Noi, muncitorii revoluţionari ai Suediei, aducem omagiile noastre, cu prilejul a 25 ani dela revoluţie, glorioasei şi încercatei armate bolşevice. Cu admiraţie şi simpatie urmăreşte clasa muncitoare a Suediei lupta eroică a armatei bolşevice împotriva invadatorilor germani şi a aliaţilor lor. Poporul muncitor al Suediei ştie că armata bolşevică apără patria şi onoarea Uniunii Sovietice şi drepturile tuturor popoarelor care trebue să decidă ele singure în libertate şi pace de soarta lor. Ea ştie că şi pacea Suediei este apărată de către armata bolşevică, în stepele Ucrainei şi pe ţărmurile Nevei ..."

„Scopul pe care l-a fixat pentru armata bolşevică marele conducător al Uniunii Sovietice, Iosif Stalin, corespunde intereselor tuturor partizanilor libertăţii şi progresului. Trăiască armata bolşevică, trăiască patria bolşevică, trăiască popoarele oprimate şi ameninţate de fascism. Semnat: Partidul comunist al Suediei. Comitetul central."

Mai poate exista neutralitate faţă de bolşevismul iudaic care nu cunoaşte repaos, ci lucrează prin toate mijloacele la instaurarea revoluţiei mondiale? Şi n'ar fi mai bine pentru Suedia dacă ar acţiona împotriva pericolului intern până când nu e prea târziu?

(Serviciul Mondial)

6. Ministrul de interne al Slovaciei, Sano Mach, despre primejdia iudeo-bolşevică

Chiar dela începutul războiului împotriva Uniunii Sovietelor, viteazul popor slovac s'a angajat în luptă împotriva bolşevismului, pe care o poartă de atunci cu vrednicie şi cot la cot cu soldaţii Marelui Reich şi ai tuturor aliaţilor Axei. Nu numai conducătorii statului slovac, ci şi întregul popor slovac ştie prea bine că acest războiu uriaş e hotărîtor nu numai

Acest război mondial este lupta lui Iuda împotriva Europei

pentru soarta Slovaciei, ci şi pentru cea a întregului continent. Dar poporul slovac mai ştie că'n spatele bolşevismului se ascunde puterea iudaismului, fapt pe care l-a recunoscut vicepreşedintele consiliului de miniştri şi ministrul de interne slovac, Sano Mach, într'o cuvântare pe care a ţinut-o în oraşul Rosenberg în faţa comandanţilor gărzilor Hlinka. Iată într'adevăr ce a declarat cu acest prilej ministrul de interne Sano Mach:

„Fiecare Slovac, vrednic de acest nume, se simte mândru că i s'a dat posibilitatea de a putea continua drumul pe care politica slovacă l-a ales într'un ceas de grea răspântie istorică, şi care s'a dovedit a fi singurul drum salvator al destinelor noastre. In ceasul în care ne gândim cu adâncă pietate la fiii noştri căzuţi eroic la Stalingrad şi'n alte regiuni ale Răsăritului, îi trimitem poporului şi Reichului german, cât şi Führerului său, asigurarea credinţei noastre nestrămutate, pe care suntem hotăriţi s'o păstrăm neclintită până la dobândirea victoriei definitive, ştiind că această victorie va aduce după sine împlinirea idealurilor poporului slovac."

„Victoria nu vine niciodată dela sine. Ea nu poate fi dobândită decât prin cele mai mari eforturi şi cu preţul celor mai mari jertfe. Slovacia îşi dă perfect de bine seama de aceasta. Lupta împotriva bolşevismului cere jertfe şi mai mari decât cele aduse până acum. Dacă duşmanul se arată a fi dârz, noi trebuie să-l întrecem în dârzenie şi'n hotărîrea de a învinge. Timpurile de azi cer mobilizarea întregului popor."

„Poporul slovac îşi dă seama că această mobilizare şi concentrare a tuturor forţelor asupra aceluiaşi ţel care e lupta şi biruinţa asupra bolşevismului iudaic, e un lucru cu totul necesar. Căci în lupta din Răsărit nu ne stă împotrivă Rusul cel pravoslavnic, nici muncitorul şi ţăranul rus, ci acolo stă la pândă Jidanul cel însetat de sânge, pentru care bolşevismul nu-e decât o trambulină menită să-l ducă la instaurarea dominaţiei sale mondiale. Germania e printre cele dintâi ţări care şi-a dat seama de lucrul acesta şi a făcut mai întâi ordine la sine acasă. Acest fapt n'a fost însă pe placul iudaismului, şi atunci a început să răsune în toate părţile lumii chemarea la luptă împotriva Germaniei naţional-socialiste şi a conducătorilor ei."

„Jidanii şi aliaţii lor", a continuat ministrul Sano Mach, „şi-au văzut ameninţate planurile lor şi au pus în mişcare totul pentru a le salva. Aliatul cel mai credincios al iudaismului s'a dovedit a fi bolşevismul, fapt care a fost verificat şi'n războiul civil din Spania. Graţie legăturilor lor de rubedenie, a lojelor francmasonice şi capitalurilor lor, Jidanii şi-au găsit şi'n celelalte state aliaţi de încredere pe care puteau conta în toate împrejurările. Aceasta ne-o dovedeşte politica franceză de dinainte de izbucnirea acestui război, ca şi mai ales cea a domnului Roosevelt şi a colaboratorilor săi jidani şi jidoviţi. E greu de închipuit maşinaţiuni mai infame ca cele care s'au petrecut în culisele politicei iudeo-bolşevice-democrato-capitaliste în anii premergători acestui război. Iar dacă astăzi se mai găsesc popoare şi ţări care încearcă să se desintereseze de acest lucru şi care sunt cuprinse de o oarecare nervozitate doar în clipele în care bolşevicii îşi concentrează eforturile pentru a zdrobi puterile de ordine ale Europei, atunci ţinem să se ştie că oricât s'ar menţine unii în neutralitate, iar alţii în nehotărîre, noi Slovacii însă suntem pe deplin hotăriţi."

„Onoarea şi înţelepciunea ne ordonă, ca să ne împotrivim catastrofei iudeo-bolşevice cu o înverşunare şi cu un spirit de jertfă şi mai mari, decât cele de până acum, chiar dacă duşmanii se străduiesc să arate că sistemul lor de guvernământ nu prezintă nici o primejdie pentru nimeni. Poporul slovac e pe deplin convins că o biruinţă a bolşevismului nu va cunoaşte nici o frontieră, ci s'ar întinde peste toate statele europene şi asupra lumii întregi. Firesc că, după ce va fi pătruns până'n inima Europei, bolşevismul îşi va concentra toate forţele şi-şi va constitui mai întâi puncte de sprijin, pentru ca apoi să-şi continue la momentul potrivit înaintarea pe care n'o va mai putea opri nimeni, deoarece bolşevismul fiind o putere susţinută de Jidani, nu-i vor lipsi aliaţi în toate părţile pământului."

„Slovacia îşi dă prea bine seama cu cine are de a face. Ea îşi cunoaşte prea bine duşmanul. Acest duşman a fost identificat încă în anii revoluţiei dela 1848/49 de către marele Slovac Ludvig Stur, iar conducătorul nostru Andrei Hlinka îl aminteşte şi el de repetite ori în scrierile sale, căci iată avertismentul ce l-a dat Hlinka poporului său încă pe când se afla în temniţa din Szegedin, unde-şi ispăşea vina de a fi luptat pentru libertatea poporului său:

„Jidanul rămâne Jidan, chiar dacă l-ar boteza o mie de episcopi."

„Fie că bagă în foc puterea bolşevică, fie că-l determină pe Roosevelt să acţioneze, fie că apelează la sentimentele umanitare, e tot una; în toate împrejurările şi totdeauna Jidanul se gândeşte la sine şi numai la sine. Ce-l importă hecatombele de cadavre, când pe el îl interesează numai propria sa biruinţă?"

„Şi aşa precum pe frontul din Răsărit soldatul slovac luptă cot la cot cu cel german, la fel şi pe pământul patriei politica slovacă stă de veghe şi nu permite ca ţara noastră să devină teatrul maşinaţiunilor iudeo-bolşevice. Cine s'a aliat la noi cu bolşevismul, acela trebuie să părăsească ţara, indiferent dacă e un Jidan botezat sau nebotezat sau un inconştient de altă origine etnică. Cel ce încearcă să provoace nemulţumiri, fie prin corupţia pe care o practică, fie prin scumpirea artificială a articolelor de strictă necesitate, acela va fi pedepsit fără cruţare. **Aşa o cere timpul şi lupta ce-o purtăm astăzi. Căci şi Slovacia poartă un război totalitar împotriva bolşevismului şi e gata să-şi mobilizeze toate forţele necesare acestei lupte, aşa precum o cere dealtmintrelea şi prietenia dintre poporul german şi cel slovac."**

Această cuvântare a ministrului de interne slovac, Sano Mach, ne arată claritatea desăvârşită a concepţiei politice a conducătorilor tânărului stat slovac. Vedem deci că aceşti conducători îşi dau perfect de bine seama de uneltirile iudaismului mondial care tinde să subjuge cu ajutorul bolşevismului şi al Anglo-Saxonilor toate popoarele europene, pentru ca să ajungă apoi la dominaţia mondială. In consecinţă Slovacia a participat chiar dela început la războiul ce-l poartă Germania naţional-socialistă şi aliaţii ei împotriva iudeo-bolşevismului şi luptă cu aceeaşi hotărîre şi înverşunare ca şi aliaţii săi. Cele câteva popoare europene care continuă să creadă că această

luptă gigantică împotriva bolşevismului nu-i priveşte cătuşi de puţin, ar putea să ia exemplu dela atitudinea eroică a poporului slovac. S'ar cuveni ca aceste state, cu toată propaganda iudeo-bolşevică şi anglo-saxonă care se practică în ţările lor, să-şi dea însfârşit seama că Europa a devenit un tot unitar care sau se va prăbuşi în întregime în marea de sânge a bolşevismului iudaic sau va izbuti să se salveze şi va păşi sub conducerea Germaniei naţional-socialiste şi a aliaţilor acesteia spre un mare viitor.

(Serviciul Mondial)

7. Inaugurarea Institutului ungar pentru cercetarea problemei jidoveşti

E un semn cât se poate de îmbucurător că în timpul din urmă iau fiinţă şi'n alte părţi ale Europei instituite pentru cercetarea ştiinţifică a problemei jidoveşti. Găsim astfel de institute în Germania, Italia, Franţa, iar în timpul din urmă a luat fiinţă un asemenea institut şi'n Ungaria. Institutul ungar a fost inaugurat la începutul acestui an şi stă sub conducerea profesorului Zoltán Bosnyak, un bine cunoscut scriitor şi cercetător al problemei jidoveşti.

Profesorul Bosnyak continuă cu hotărire şi demnitate lupta pe care a început-o în Ungaria cunoscutul luptător antiiudaic Victor de Istóczy căruia „Serviciul Mondial" i-a închinat dăunăzi un articol editorial şi care a căutat să trezească în poporul ungar conştiinţa primejdiei jidoveşti.

Ungaria devenise încă pela mijlocul secolului al XI-lea un centru important al iudaismului european şi un ţinut de scurgere a emigraţiei iudaice din Răsărit spre Apus. Liberalismul secolului al XIX-lea le-a îngăduit apoi Jidanilor să ocupe treptat o mare parte din cele mai de seamă poziţii culturale, economice şi politice ale poporului unguresc.

Noul Institut urmăreşte un îndoit scop. In primul rând vrea să cerceteze în mod ştiinţific problema jidovească şi anume sub toate aspectele ei. Şi într'al doilea rând Institutul îşi propune să răspândească cât mai mult rezultatele cercetărilor sale pentru a atrage luarea aminte a poporului ungar asupra primejdiei enorme pe care o prezintă pentru el poporul iudeu.

Cum însă o rezolvare mulţumitoare a problemei jidoveşti din Europa nu e posibilă decât printr'o luptă comună a tuturor popoarelor europene, Institutul ungar se va alătura acestei lupte comune şi va colabora cât mai strâns cu celelalte institute similare din Europa.

Nu încape nici o îndoială că acest institut va găsi în Ungaria un larg câmp de activitate. Atât prin cercetările sale, cât şi prin activitatea sa propagandistică, Institutul acesta va deschide ochii poporului unguresc asupra acţiunii deosebit de primejdioase a iudaismului care îşi adună în aceste clipe toate forţele pentru a lovi cu putere popoarele antiiudaice şi a ajunge astfel la stăpânirea lumii.

Iată de ce salutăm cu bucurie înfiinţarea acestui nou institut pentru cercetarea problemei jidoveşti, iar profesorului Zoltán Bosnyak, actualului său conducător care-i un vechiu prieten şi colaborator al „Serviciului Mondial", îi dorim să desfăşoare o muncă spornică spre binele tuturor popoarelor ameninţate de iudaism.

Profesorul Bosnyak e autorul următoarelor lucrări apărute în limba ungară: „Iudaizarea capitalei noastre", „Iudaizarea Ungariei", „Reglementarea legală a problemei jidoveşti", „Sângele străin", „Lupta împotriva presei jidoveşti", „Aspectul contemporan al problemei jidoveşti din Ungaria", „Prohászka şi problema jidovească", „Viaţa şi lupta lui Victor Istóczy" şi „Problema jidovească, I—II".

(Serviciul Mondial)

8. Ştiri de pretutindeni

Anglia

Ambasadorul jidan Maisky a avut o convorbire de mai multe ore cu ministrul de externe britanic Anthony Eden. Eden l-a pus pe Maisky în curent cu convorbirile sale din Washington, mai ales cu acelea pe care le-a avut cu ambasadorul sovietic Litwinoff-Finkelstein.

Se pare că'n această audienţă s'a pus din nou problema „celui de al doilea front" care a fost cerut de nenumărate ori de Maisky şi de Litwinoff-Finkelstein.

Uniunea Sovietelor

Generalul Faragho, fostul ataşat militar al Ungariei la Moscova, a afirmat într'o carte apărută de curând, că Uniunea Sovietelor e stăpânită de patru milioane de Jidani. 30 la sută din comisarii poporului, din funcţionarii superiori şi din conducătorii lui, din GPU-lui sunt Jidani. Armata roşie e şi ea un instrument în mâni jidoveşti, deoarece aproape toţi comisarii politici sunt Jidani sau corcituri jidoveşti.

Bulgaria

Colonelul Vasileff se ocupă în articolul „Incorigibili" pe care l-a publicat în oficiosul bulgar "Dnes", cu problema jidovească. Această problemă, cu care stă colonelul Vasileff, n'a fost recunoscută în anumite cercuri bulgare nici până azi ca o problemă de mare importanţă care trebuie rezolvată fără nici un compromis. Măsurile statului bulgar împotriva Jidanilor sunt pe deplin îndreptăţite, deoarece Jidanii păgubeau în toate chipurile interesele statului şi ale poporului bulgar. Pe lângă aceasta ei exercitau o influenţă destructivă asupra sufletelor slabe. Ei desfăşurau o activitate defetistă, profund dăunătoare statului. Până şi cei mai naivi ar trebui să se convingă că această luptă trebuie purtată împotriva Jidanilor, deoarece aceştia sunt incorigibili, iar statul se află în situaţia de legitimă apărare.

Grecia

Curtea supremă din Salonic a condamnat la muncă silnică pe viaţă şi la mari amende băneşti o serie întreagă de misiţi jidani care se ocupau cu afaceri de speculă în detrimentul valutei greceşti. Cu acest prilej a fost confiscată suma de 450 de drahme în monezi de aur.

Africa de Nord

Agitaţia comunistă care dela ocuparea Africei de Nord de către Englezi şi Americani e în plină creştere în această colonie, a fost şi mai mult intensificată în timpul din urmă. Astfel se comunică din Algier, că

multe clădiri publice, printre altele cetatea din Algier, aşa numitul Kasbah, poartă acum diferite inscripţii şi desene comuniste, cum e printre altele şi secerea şi ciocanul. Până şi pe clădirea consulatului spaniol se putea citi dăunăzi „Trăiască Sovietele", inscripţie care bine înţeles c'a fost imediat ştearsă. Cu toate acestea Anglo-Americanii au mai eliberat din închisoare alţi 21 de comunişti.

*

In urma numirii Jidanului Abadie ca ministru de interne al guvernului Giraud, se poate spune cu drept cuvânt că administraţia civilă a Africei de Nord a trecut de acum cu totul în mâni jidoveşti. Cum şi administraţia militară americană e condusă la urma urmei tot de Jidani americani, se poate spune că Africa de Nord se află completamente în stăpânirea Jidanilor. Acest fapt constitue o nouă dovadă că soldaţii englezi şi americani din Africa de Nord luptă exclusiv pentru interesele iudaismului.

Africa franceză de Vest

Se comunică din Dacar, că situaţia aprovizionării din Africa franceză de Vest s'a înrăutăţit foarte mult în timpul din urmă. Această criză alimentară şi a articolelor de strictă necesitate se datoreşte în primul rând cumpărăturilor masive făcute cu deosebire de Jidani. Comerţul negru se practică mai ales în Dacar pe o scară foarte întinsă şi se găseşte aproape exclusiv în mâni jidoveşti. Populaţia indigenă, dar şi albii au foarte mult de suferit de pe urma acestei lipse de mărfuri necesare traiului de toate zilele. Din această cauză atitudinea antiiudaică a populaţiei a crescut atât de mult, încât autorităţile s'au văzut nevoite să înfiinţeze un tribunal special pentru judecarea celor ce se ocupă cu comerţul negru.

Cum însă Africa franceză de Vest se află în mânile generalului de Gaulle, care-i finanţat de banchieri jidani, se poate prevedea de pe acum că şi acest nou tribunal special nu va îndrăzni să clintească nici un fir de păr de al Jidanilor care se ocupă cu comerţul negru. Aceştia îşi vor face mai departe mendrele spre paguba populaţiei franceze şi a celei indigene.

Chile

Se comunică din Santiago că asociaţia învăţătorilor din Valparaiso a constatat că educaţia tinerei generaţii alunecă tot mai mult în spre apele bolşevismului. Aceasta se explică prin faptul că numărul învăţătorilor bolşevici din Chile e mereu în creştere. Asociaţia învăţătorilor din Valparaiso a protestat cu toată tăria împotriva agitaţiei învăţătorilor comunişti care zdruncină temeiurile educaţiei naţionale şi reputaţia învăţătorimii chilene.

*

Vicepreşedintele american Wallace a primit în audienţă pe conducătorii partidelor muncitoreşti iudeo-marxiste şi comuniste. Audienţa a avut loc în Santiago. Acestea sunt singurele partide din Chile cu care a intrat în legătură Wallace. Vicepreşedintele Statelor Unite a ţinut să arate astfel populaţiei chilene simpatia deosebită ce o au Statele Unite pentru iudeo-bolşevismul mondial.

Cuba

Agenţia Reuter anunţă că Jidanul Litwinoff-Finkelstein, ambasadorul Sovietelor din Statele Unite, a sosit în Havanna pentru a prezinta scrisorile sale de acreditare ca trimis plenipotenţiar sovietic pentru Cuba.

Nu încape nici o îndoială că Jidanul Litwinoff-Finkelstein va avea grijă ca bolşevizarea statului cuban să se facă într'un ritm cât mai rapid.

Statele Unite

Raportul pe care comisarul pentru arendă şi împrumuturi de stat l-a înaintat Senatului american, arată că Statele Unite au acordat Aliaţilor, până la 31 Decemvrie 1942, împrumuturi în valoare de opt miliarde de dolari dintre care trei miliarde pentru furnituri militare.

Jidanii lui Roosevelt au însfârşit războiul pe care l-au dorit şi care le permite să se îmbogăţească. Poporului american însă nu-i rămâne decât să sângereze şi să suporte toate sarcinile materiale pentru satisfacerea intereselor jidoveşti.

*

Din Washington ne vine ştirea că cercurile jidoveşti se ocupă din nou cu elaborarea unor planuri pentru înfiinţarea unei armate jidoveşti de 200000 de oameni. Nu e pentru prima oară că presa internaţională iudaică răspândeşte asemenea ştiri, căci dela începutul războiului, aşadară de aproape patru ani de zile, Jidanii au avut grijă să lanseze adesea ştiri despre o armată jidovească pe care au de gând s'o înfiinţeze. Prin răspândirea unor ştiri de acestea, Jidanii vor să dea impresia că iau parte activă la acest război. „Serviciul Mondial" a arătat încă în anul 1940, când au apărut pentru prima oară asemenea ştiri despre înfiinţarea unei armate jidoveşti, că Jidanii caută, ce-i drept, să trezească oarecare simpatie pentru cauza lor, dar că o armată jidovească nu va lua fiinţă până la sfârşitul acestui război decât doar pe hârtie. Şi după cum se vede, „Serviciul Mondial" a avut până acum dreptate. Deşi Aliaţii poartă acest război pentru satisfacerea intereselor jidoveşti, totuşi Jidanii nici nu se gândesc să lupte cu arma în mână. Grija şi sarcina aceasta o lasă ei bolşevicilor, Englezilor şi Americanilor, iar ei înşişi se ocupă cu afaceri care le aduc câştiguri mari, cum e contrabanda de război şi comerţul negru.

*

O proclamaţie ne artă că jidovimea Statelor Unite a fixat o zi de rugăciune, post şi reculegere pentru Jidani, în amintirea marei nenorociri care s'a abătut asupra lor dela dărâmarea templului.

Ziarul „New York Times", semioficiosul preşedintelui Roosevelt, se crede îndreptăţit să trezească în Jidani speranţa unui nou Purim. Ziarul acesta îi asigură pe Jidani, că Statele Unite vor face totul ca să vină şi această zi a socotelilor finale.

*

Citim în Baseler National Zeitung din 6 Aprilie 1943 că Jidanul Berle care ocupă funcţiunea de subsecretar de stat, a declarat că nu o nici un motiv de a nutri oarecari temeri în ce priveşte intenţiile Uniunii Sovietice şi că deci e de prisos să se întemeieze state-tampon, îndreptate împotriva Sovietelor. In consecinţă Jidanul Berle a susţinut cu toată căldura necesitatea unei cât mai strânse colaborări dintre Statele Unite şi Uniunea Sovietelor.

Nu e de mirare că subsecretarul de stat iudeo-american Berle se îndreaptă împotriva întemeierii şi susţinerii unor state-tampon împotriva Sovietelor, deoarece asemenea state ar sta în calea intereselor iudaismului mondial. Iudaismul mondial nu are nici un interes să susţină reînfiinţarea unui stat polonez, ceh sau a oricărui alt stat. El doreşte ca bolşevismul să se'ntindă asupra întregii Europe şi de acolo asupra lumii întregi şi de aceea întreţine pretutindeni cu bani grei mişcarea comunistă. Numai bolşevismul mondial poate să-i aducă iudaismului dominaţia mondială. Atât armata engleză şi americană, cât şi cea roşie nu luptă la urma urmei decât tot pentru înfăptuirea acestui ţel de război al iudaismului. Astfel, bună oară, Anglia care declarase cu emfază la începutul acestui razboiu că a intrat în luptă pentru apărarea statului polonez, a cedat între timp presiunilor iudeo-bolşevice şi declară astăzi că pretenţiile Sovietelor asupra teritoriilor poloneze sunt pe deplin îndreptăţite. Pe lângă aceasta ea şi-a dat consimţământul ca în cazul unei biruinţi a Aliaţilor, Europa să intre sub călcâiul bolşevismului. Declaraţia subsecretarului de stat Berle ne arată că şi guvernul american înţelege să susţină planurile de expansiune ale Uniunii Sovietelor care sunt în perfect acord cu cele ale iudaismului mondial.

China de Nord

Consiliul politic al Chinei de Nord a hotărît să intensifice lupta împotriva bolşevismului. In acest scop a înfiinţat o comisie chineză pentru combaterea bolşevismului. Centrala acestei comisii se află în Peking, iar în oraşele provinciale s'au înfiinţat numeroase subcomisiuni. (Serviciul Mondial)

Dăca nu vom lupta contra elementului jidovesc,

vom pieri ca naţiune.

Vasile Conta, 1879.

9. Recenzii

„Israel, Destructeur d'Empires", de Léon de Poncins. Un document profetic din anul 1899. Editura: Mercure de France, Paris. Anul de apariţie: 1942. Preţul: 21 franci francezi. 156 pagini.

Léon de Poncins e un specialist în chestiuni iudaice şi francmasonice. Lista cărţilor publicate de el în această direcţie dovedeşte că nu mai există pentru dânsul „secrete". Operele sale principale sânt: „Tempête sur le monde", „La F.·. M.·. d'après ses documents secrets", „La S.D.N. Super-Etat Maçonnique", „La Guerre Occulte", „La mystérieuse Internationale juive", „La F.·. M.·. contre la France", etc.

Léon de Poncins a fost directorul importantei reviste „Contre-Révolution" care apărea la Geneva şi Paris.

Ultima carte a lui Poncins „Israel, Destructeur d'Empires" este la înălţimea lucrărilor anterioare. Puţini autori lucrează cu atîta preciziune şi discernământ ca Léon de Poncins. El nu scrie nimic ce nu poate documenta în mod temeinic. Niciând iudaismul şi francmasoneria nu i-au putut reproşa vreo greşală sau vreo insuficienţă în cărţile sale. De aceea cărţile sale sânt un izvor indispensabil pentru toţi aceia care se ocupă cu chestiunile iudaice sau francmasonice. In cartea sa „Israel, Destructeur d'Empires" Léon Poncins publică şi comentează lungi extrase din cartea lui F. Trocase, apărută în anul 1899 sub titlul „L'Autriche juive". Pe atunci nu i se dădea acestei cărţi o prea mare importanţă. Jidanii erau, se înţelege, interesaţi să treacă sub tăcere apariţia ei. Dar de atunci evenimentele au luat o altă întorsătură, iar părerile autorului au fost pe deplin confirmate. De aceea Léon de Poncins reproduce o mare parte din aceste rânduri profetice şi le închină tuturor popoarelor occidentale, pentru care pericolul iudaic reprezintă o realitate arzătoare.

Astfel la pagina 8 Léon de Poncins scrie:

„.... Atragem luarea aminte a Occidentului asupra corupţiei iudaice care datează de trei milenii şi e pretutindeni prezentă şi pretutindeni temută."

Noua carte a lui Léon de Poncins desvăluie planul de cucerire al iudaismului care pune mâna pe posturile conducătoare din stat pentru a subjuga popoarele. Rar a fost descris parazitismul iudaic cu atâta precizie, cu atâta claritate.

La pagina 10 autorul scrie:

— „.... Toţi aceia care sunt pe deplin conştienţi de pericolul jidovesc, trebue să citească această carte, s'o înveţe pe din afară, să şi-o întipărească linie cu linie, deoarece „marile democraţii ale Occidentului" urmează întocmai drumul care a dus la prăbuşirea Austriei şi la nenorocirea Franţei din anul 1940 ..."

Astăzi, când nu există alegere decât între civilizaţia occidentală şi barbaria iudeo-bolşevică, cartea lui Poncins contribue la precizarea înţelesului luptei de astăzi de care depinde viitorul Europei.

(Serviciul Mondial)

Lupiă noastră istorică împotriva evreilor

este titlul unui important şi detailat articol publicat în numărul de Paşti al cunoscutului ziar antiiudaic „Porunca Vremii" din Bucureşti.

Ca şi'n ceilalţi ani, ziarul „Porunca Vremii" a publicat şi de astă dată cu ocazia serbătorii Invierii un reportaj amănunţit asupra problemei jidoveşti din Ţara Românească. Scris de I. P. Prundeni, Mihail Băişoiu, Stefan Anghelescu, Eugen Victor Popa şi N. Oli, articolul acesta se deosebeşte de

toate celelalte publicate până acum, prin mulţimea documentelor istorice pe care le reproduce în textul lor original. E vorba de documente străvechi, de dispoziţiuni voevodale, din care se vede grija pe care au avut-o Voevozii Neamului Românesc de a apăra ţara de viermina iudaică.

Astfel deosebit de importantă şi interesantă este constatarea pe care o fac autorii acestui articol, pe baza unui act de al lui Stefan al VI-lea din anul 1525, datat din Topliceni, că în veacurile trecute exista o **„lege din bătrâni" potrivit căreia „Jidanii care se oploşiau prin târgurile şi oraşele româneşti nu puteau avea nici măcelării, nici cârciumi, precum nici brutării. Dreptul acesta nu-l aveau decât Românii."**

Mai radicală a fost măsura pe care a luat-o Mihai Viteazul cu privire la cămătarii vremii sale. După cum rezultă dintr'un raport înaintat de către reprezentantul Veneţiei Dogelui, Voevodul celei dintâi Uniri a Românilor a trecut sub ascuţişul săbiei pe toţi cămătarii străini în fruntea cărora se aflau, bine înţeles, Jidanii care sugeau şi pe atunci toată vlaga poporului.

Cât despre originea, activitatea şi moralitatea fiilor lui Israel, trăitori pe pământul românesc, ne vorbesc numeroase documente din secolul trecut. Iată, bună oară, ce scrie Raichevich, fost secretar particular al prinţului Ipsilanti şi consul austriac la Iaşi: „Aceşti evrei pare să fi emigrat din Polonia şi se îmbracă la fel cu confraţii lor poloni. Ei prosperă prin fabricarea rachiului şi ocupându-se cu comerţul şi cămătăria, având asupra moralităţii şi culturii poporului un efect periculos." Sau şi ceastălaltă mărturie a consulului austriac Neigebauer: „Dacă cercetăm originea evreilor care trăiesc aici, constatăm că **majoritatea lor sunt veniţi din Galiţia şi Polonia rusească într'o epocă recentă .... In general ei sunt egoişti şi n'au nici cea mai mică compasiune pentru ceilalţi locuitori ai ţării."**

Dacă în vremurile voevodale numărul Jidanilor din ţările româneşti era destul de neînsemnat, acest număr a crescut însă virtiginos pela mijlocul şi a doua jumătate a veacului trecut. „Ceea ce s'a întâmplat", susţin autorii acestui articol, „în Principatele noastre, începând din al patrulea deceniu al veacul trecut, nu se poate compara decât cu exodul tuturor aventurierilor spre terenurile aurifere din Africa de Sud sau California."

Această nenorocită cotropire a ţărilor româneşti de către viermina iudaică se datorează pe de o parte introducerii serviciului militar în fostele provincii poloneze care au intrat în stăpânirea Rusiei şi a Austriei, serviciu militar de care Jidanii voiau să se derobeze, şi pe de altă parte libertăţii comerciale care le-a fost acordată Principatelor române prin pacea dela Adrianopol din 1829.

Un deosebit interes prezintă şi reproducerea art. 79 din constituţia Cărvunarilor, care se ocupă de situaţia Jidanilor. Iată într'adevăr ce prevede acest articol: „Neamul evreesc fiind ca o sarcină pentru pentru locuitorii pământeşti după chipurile cu care se chevernisesc, nefiind locuitori de pământ, **să nu fie îngăduiţi de acum înainte de a se înmulţi cu venirea din alte părţi şi aceia care sunt să nu fie slobozi a ţinea moşii cu arendă pe la sate, sau să locuiască statorniciţi pe la sate, precum nici de a face velniţi prin târguri, sau a ţinea căsăpii şi a vinde norodului creştinesc carne,** având slobozenie numai pentru dânşii să taie carnea trebuincioasă."

Aşadară, şi ţinem să subliniem acest fapt atât de semnificativ, până şi cărvunarii care erau însufleţiţi de idei atât de liberale, au înţeles să ia o atitudine ostilă tendinţelor iudaismului de a cotropi şi exploata ţara românească.

Ne oprim deocamdată aici. Vom reveni cu altă ocazie asupra acestui articol atât de bogat în citate culese din documente originale româneşti şi străine. Ţinem numai să mai notăm aici una din importantele concluziuni la care au ajuns autorii: **„Antisemitismul românesc nu este deci un rezultat al influenţelor străine,** cum s'a insistat atât de des în ultimii ani, **ci porneşte organic din trecutul nostru istoric."**

Ii felicităm pe autorii acestui articol pentru această atât de preţioasă contribuţie la elucidarea problemei jidoveşti din spaţiul sud-est european.

(Serviciul Mondial)

Institutul nostru

şi-a lărgit din nou cadrul activităţii sale prin editarea unei ediţii greceşti a buletinului său de informaţii.

Nu ne îndoim că cetitorii noştri români vor aprecia jertfele mari care le facem în interesul luptei noastre comune împotriva coaliţiei mondiale a iudeo-bolşevismului şi-şi vor achita cu punctualitate abonamentul. In România acest abonament poate fi achitat la

Rumänische Bankanstalt, Bucureşti, str. Lipscani, 31—33

pentru

Dresdener Bank, Frankfurt am Main, conto 49537.

Director: Dipl.-Ing. A. Schirmer. Redactor-şef: Erich Schwarzburg. Adresa: „Welt-Dienst", Frankfurt am Main, Postschließfach 600. Abonamentul: pe jumătate de an 3 RM, pe un an 6 RM; pentru România: pe jumătate de an 100 de lei, pe un an 200 de lei. A se menţiona ediţia în limba dorită. / Plăţi: în Germania la: Dresdner Bank, Depositenkasse H, Frankfurt a. M., sau Postscheckkonto Frankfurt a. M. nr. 6201; în România la: Rumänische Bankanstalt, Bucureşti, str. Lipscani 31-33, pentru Dresdner Bank, Frankfurt a. M. Conto nr. 49537; în Ungaria la: László Levatich, Postaparkassenkonto nr. 40703, Budapesta; în Danemarca la: Kopenhaga, Postscheckkonto nr. 24905; în Suedia la: Stockholm, Postscheckkonto nr. 4277. / Reproducerea permisă şi chiar dorită, dar numai cu menţionarea sursei (Welt-Dienst, Frankfurt a. M.) şi trimiterea a 3 exemplare justificative.

1.1318/20.08.84